

תוכן עניינים

- 1..... יודוי הגדול לרבנו נסים ז"ל, ראש ישיבת בבל :
 4..... [רשימת תרי"ג המצוות - לפי פרשיות השבוע]
 10..... שבע מצוות דרבנן ;

יודוי הגדול לרבנו נסים ז"ל, ראש ישיבת בבל:

רבנו של עולם. קדם כל דברי אין לי פה להשיב ולא מצח להרים ראש. כי עונותי עברו ראשי. כמשא כבד יכבדו ממני. ופשעי רבו מלמנות. וחטאתי עצמו מספר. מתודה אני לפניך ה' אלהי ואלהי אבותי. בכפיפת ראש. בכפיפת קומה. בנמיכת רוח. בחלישות חיל. בשבירת לב. בקידה. בבריכה. בכריעה. בהשתחויה. באימה. במורא. ביראה. ברעה. בפחד. בחלחלה. על החטאים ועל העונות. ועל הפשעים. שחטאתי. ושעויתי. ושפשעתי לפניך ה' אלהי.

אומר אני לפניך ה' אלהי. מקצת מעשי הרעים. ודרכי המקלקלים. ומפעלי המכערים. לגמרם אי אפשר. ואין בי פח לגלותם ולבררם. ולא אעצר חיל לחברם. ואיני כדאי לבקש עליהם מחילה וסליחה וכפרה. מה אני. מה חיי. אני הבל וריק. עפר ואפר רמה ותולעה. מתבושש אני מחטאי. ומכלם אני מעונותי. ונחפר מפשעי. ואם אבא לבררם ולחברם ולפרשם. יכלה הזמן והמה לא יכלו. ואין לי פתחון פה להתודות עליהם. גדול עוני מנשוא. עצמו פשעי מספר. בשתי וגם נכלמתי בגנב הנמצא במחנתך:

רבנו של עולם. אם באתי לפרט את חטאי ולפרשם ולבאדם. יכלה הזמן והמה לא יכלו. על אי זה מהם אטבע. ועל אי זה מהם אתודה. ועל אי זה מהם אבקש מחילה וסליחה וכפרה. על הכל או על הפרט. על הנסתרות או על הנגלות. על הראשונות או על האחרונות. על החדשות או על הישנות. על הטמונות או על הידועות. על הנזכרות או על הנשכחות ממני. אני יודע בעצמי שאין בי. לא תורה ולא מצוה. לא דעת ולא תבונה. לא צדקה ולא כשרון. לא גמילות חסדים ולא ישרות לבב. אבל אני אויל ולא יודע. בער ולא מבין. גזלן ולא נאמן. חיב ולא זכאי. רשע ולא צדיק. רע ולא טוב. וכל מעשה טוב לא עשיתי:

ואם אתה דן אותי כמעשי. אוי לי. אוי לי. אללי לי. אהה עלי. אויזה על נפשי. ואם תבקש לנקותי כמטהר וכמצרף כסף. לא ישאר ממני מאומה:

יהי רצון מלפניך ה' אלהי ואלהי אבותי. שלא תבא במשפט את עבדך. כי לא יצדק לפניך כל חי. מה אני. מה חיי. אני כקש לפני אש. וכעצים יבשים לפני האור. כסף סגים מצפה על חרש. הבל הבלים שאין בו ממש:

במה אקדם פניך ה' אלהי. או מה רפואה אבקש ממך. כבן סורר ומורה הייתי לעשות הרע בעיניך. כעבד מורד באדניו וכתלמיד חולק על רבו. את אשר טהרת טמאתי. ואת אשר טמאת טהרתי. את אשר הרתת אסרתי. ואת אשר אסרת התרתי. את אשר אהבת שנאתי. ואת אשר שנאת אהבתי. את אשר הקלת החמרתי. ואת אשר החמרת הקלתי. את אשר קרבת הרחקתי. ואת אשר הרחקת קרבתתי. אך לא להכעיסך נתפונתי. ובעזות מצח באתי לבקש מלפניך מחילה וסליחה וכפרה. שמתני פני בחלמיש. ואדע כי לא אבוש. כי עליך בטחתי ה'. אמרתי אלהי אתה. ונשענתי על רבי חסדיך. כי ידעתי כי אתה אל חנון ורחום ארך אפים ורב חסד ורחם על הרעה ומרבה להיטיב:

רבנו של עולם. מנהג בית דינך הצדק. לא כמנהג בתי דינין של בשר ודם. כי מדת בשר ודם. כשאדם תובע את חברו בממון. יבא אל הדין. אם יכפר ויצל מן הממון. ואם מודה מתחייב לתן. ובית דינך

הצדק לא פך הוא. אלא אם יכפר אוי לו. אוי לנפשו. ואם מודה ועוזב. אתה תרחמהו. ותציל את נפשו מדינה של גיהנם:

וינדע היום עז רחמיך. בהעביר את חטאת עמך. המתודים לפניך ואומרים:

אנא ה' אלהינו ואלהי אבותינו. תבא לפניך תפלתנו ואל תתעלם מלפנו מתחנתנו. שאין אנחנו עזי פנים וקשי ערף לומר לפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו. צדיקים אנחנו ולא חטאנו. אבל חטאנו עוינו פשענו אנחנו ואבותינו ואנשי ביתנו:

חטאתי אודיעך ועוני לא כסיתי. אמרתי אודה עלי פשעי לה'. ואתה נשאת עון חטאתי סלה: (תהלים לב, ה) מכסה פשעיו לא יצליח. ומודה ועזב ירחם: (משלי כח, יג):

אשמנו. אכלנו מאכלות אסורות. אכלנו בלא נטילת ידים. אכלנו בלא ברכה תחלה וסוף. אכלנו על הדם קדם תפלה. אכלנו ושתינו דברים הצריכים בדיקה מן התולעים ולא בדקנו ונתחנבנו על כל תולע ותולע חמשה מלקיות:

בגדנו. בטלנו תורתך. ברכנו ברכות לבטלה וברכה שאינה צריכה. ברכנו בלא פונת הלב ובחסרון תבות ואותיות. בטלנו קריאת שמע ותפלה וציצית ותפלין. בזינו אב ואם ואחינו הגדול. בזינו חכמים ויראי שמים. ברכנו ברפת המזון בקלות ראש. ברוך הוא וברוך שמו לא ענינו בהזכרת הברכות:

גזלנו. גנבנו מישראל ומהגוים. גנבנו דעת המקום ודעת הבריות. גלינו פנים בתורה שלא כהלכה. גאינו במחשבה בדבור ובמעשה וגרמנו עכוב הגאולה. שאין בו דוד בא עד שיכלו גסי הרוח מישראל. גרמנו למלך המשיח שיהא מחלל מפשעינו מדכא מעונותינו:

דברנו דפי ולשון הרע. וליצנות ורכילות ושקר וחנופה ונבלות הפה. דברנו בבית הפנסת ועם התפלין. דברנו בחזרת העמידה ובשעת קריאת שמע וספר תורה. דברנו בשפת דבור של חל. דנו את חברנו לכף חובה. דברנו אחד בפה ואחד בלב:

העוינו. הקלנו ראש. העזנו מצח. הרחרנו הרהורים רעים ביום ובאנו לידי טמאת קרי בלילה. הלבנו פני חברנו ברבים. השגנו גבול רענו. הלכנו בקומה זקופה ולא זכרנו כי מלא כל הארץ כבודו. החזקנו במחלקת. התפללנו והתודינו בלא פונת הלב. ושכינה צועקת. בפיו ובשפתיו כבדני ולבו רחוק ממני. התפללנו ביחיד ובטלנו תשעים אמנים. ארבע קדשות. עשרה קדשים ומאה ברכות. והצדיק אבד כלי חמדתו. הרבינו שיחה עם האשה. הוצאנו שם רע על החיים ועל המתים. התפבדנו בקלון חברנו:

והרשענו. והרבינו פשע ורשע לבלי חק. ועדנו עצמנו למחלקת ולעברה. ותרגים היינו בממון זולתנו וקמצינים בממוננו. ותרגו כבוד שמים וכבוד התורה ומחינו על כבודנו:

זדנו. זנינו אחר לבנו ועיינו. זכרנו שם שמים לבטלה. זלזלנו בתורה ובמצות ובחכמים. זלזלנו בנטילת ידים. זכרון יום המיתה לא שמנו על לבנו. זכרון יום מעמד הדין שאנחנו עתידים לתן דין וחשבון לפני כסא כבודך לא שמנו על לבנו. הלא הוא היום ההוא יום עברה ותוכחה. יום צרה ואנחה. יום שהחשבון ערוך והספר פתוח ומאזני משפט ביד ה'. יום נורא ואלים. יום אשר אין לו פדיוס. יום חרדה וצעקה. יום שואה ואנקה. על מי ננוס לעזרה ומי יהיה לנו סתרה. לכו ונשובה אל ה' בטרם יחשכו כוכבי נשפנו:

חמסנו. חמדנו כל אשר לרענו. חנפנו לעושי רשע. חשדנו בכשרים. חללנו שבתות ומועדי קדשך. חללנו שם קדשך בסתר ובגלוי:

טַפְּלָנוּ שְׁקָר וּמְרָמָה. טַמְאָנוּ עֲצָמָנוּ וְרַעֲיוֹנָנוּ. טַמְאָנוּ נַשְׁמַתָּנוּ וְהִיא חֶלֶק אֵלֹהִים מִמַּעַל. וְתַחַת שְׁלֹשׁ רַגְזָה אֶרֶץ. תַּחַת עֶבֶד כִּי יִמְלֹךְ וְשִׁפְחָה כִּי תִירַשׁ גְּבֻרָתָהּ. אוֹי לָנוּ עַל שִׁבְרָנוּ. טַעֲיָנוּ בְּהוֹרָאָה. טַלְטְלָנוּ מִקְצָה בְּיוֹם הַשַּׁבָּת :

יַעֲצָנוּ עֲצוֹת רַעוּת. יַשְׁבְּנוּ בְּמוֹשֵׁב לְצִים וְסוּד מִשְׁחָקִים. יִשְׁנוּ בְּלֹא קְרִיאַת שְׁמַע. יַשְׁבְּנוּ בְּבֵית הַפְּנִסָּת בְּגִאָוָה וּבוֹז וְלֹא שָׁמְנוּ מוֹרָא שְׁכִינָה לְגִגַּד עֵינֵינוּ. וְשִׁכְיָנָה צוֹעֲקַת אִם אָב אֲנִי אֵינִי כְבוֹדִי. וְאִם אֲדוֹנִים אֲנִי אֵינִי מוֹרָאִי. מִי בִקֵּשׁ זֹאת מִיָּדְכֶם רְמוֹס חֲצָרִי :

כַּזְבְּנוּ. כַּחֲשָׁנוּ. כַּפְּרָנוּ בְּכָל הַתּוֹרָה כְּלָה. כַּעֲסָנוּ בַחַל וּבִשְׁבָת וְטָרְפָה נִפְשָׁנוּ בְּאִפְנוּ. כַּלִּינוּ שְׁגִינוּ בְּהַבְּלִי הָעוֹלָם וְלֹא זָכְרָנוּ כִּי תִבְיָא בְּמִשְׁפָּט עַל כָּל נַעֲלָם. כַּנִּינוּ שֵׁם רַע לַחֲבֵרָנוּ. כַּפְּרָנוּ בְּטוֹבֵתְךָ וּבְטוֹבֵת חֲבֵרָנוּ :

לְצָנוּ. לוֹצְצָנוּ. לְמַדְנוּ תּוֹרָה שְׁלֹא לְשִׁמָּה וְשְׁלֹא בְקִדְשָׁה וּבְטָהֳרָה. לֹא עָנִינוּ אִמּוֹן בְּהַזְכָּרַת הַבְּרָכוֹת. לֹא קִיַּמְנוּ מִפְּנֵי שִׁיבָה תַקּוּם וְהַדְרָת פְּנֵי זָקֵן. לֹא כוֹנֵנוּ בְּבִרְכוֹת הַתְּפִלוֹת. לֹא הִסְתַּכְּלָנוּ מֵאִין בָּאֵנוּ וְלֵאֵן אֲנַחְנוּ הוֹלְכִים וְלִפְנֵי מִי אֲנַחְנוּ עֲתִידִים לֵתֵן דִּין וְחֹשֶׁבוֹן. לוֹיֵנוּ בְּרַבִּית. לוֹיֵנוּ וְלֹא שְׁלָמָנוּ. לֹא קִבְעָנוּ עֵתִים לַתּוֹרָה. לֹא נִצְטַעְרָנוּ עַל חֲרַבְנוּ בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. לְמַדְנוּ לְשׁוֹנֵנוּ דִּבְרַי שְׁקָר :

מְרַדְנוּ. מְרִינוּ דְבָרֶיךָ. מְרַדְנוּ בְּמַלְכוּת שְׁמַיִם. מְרַדְנוּ בְּמַלְכוּת בֵּית דָּוִד. מְאַסְנוּ בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ וְשִׁלְשַׁתָּם אֲנַחְנוּ מִבְּקָשִׁים. מְסַרְנוּ חֲבֵרָנוּ וּמְמוֹנָם בְּיַד הַגּוֹיִם. מְעַלְנוּ בַחֲרָם וְעַל הַסְּכָמַת הַקְּהָל. מְלֵאנוּ שְׁחוֹק פִּינוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה :

נֶאֱצָנוּ. נֶאֱפָנוּ. נִשְׁבַּעְנוּ בְּשֵׁמֶךָ הַגָּדוֹל לְשׁוֹא וְלִשְׁקָר. נִשְׁבַּעְנוּ וְלֹא קִיַּמְנוּ. נִדְרָנוּ וְלֹא שְׁלָמָנוּ. נִהְיִינוּ מִהָעוֹלָם הַזֶּה וּמִתַּעֲנוּגָיו. נִשְׁתַּמְשְׁנוּ בְּכַתְרָה שֶׁל תּוֹרָה וּבִשְׁמוֹת הַקְּדוֹשׁ. נִקְמְנוּ וְנִטְרָנוּ שְׁנֵאָה בְּלַבְנוּ. נִהְיִינוּ מִהָעוֹלָם הַזֶּה בְּלֹא בְרָכָה :

סָרְרָנוּ. סוֹרְרִים וּמוֹרִים הָיִינוּ. סָרְרָנוּ מֵאֲחֵרֶיךָ וּמִתּוֹרָתְךָ וּמִצִּוֹתֶיךָ. סָרְרָנוּ אֲזַנֵּינוּ מִשְׁמוֹעַ תּוֹרָה. סָרְרָנוּ מִמִּשְׁפָּטֵי צִדְקָתְךָ :

עוֹיְנוּ. עֲבָרְנוּ עַל רַמְ"ח מִצְוֹת עֲשֵׂה וְעַל שְׁס"ה מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה. עֲבָרְנוּ עַל כְּרִיתוֹת וּמִיתוֹת בֵּית דִּין. עֲבָרְנוּ עַל חִלּוּל הַשֵּׁם. אוֹי לָנוּ מִיּוֹם הַדִּין. אוֹי לָנוּ מִיּוֹם הַתּוֹכַחָה. עָנִינוּ יְתוּמִים וְאַלְמָנוֹת וְאַבְיוֹנֵי עַמְךָ. עָשִׂינוּ מְלֵאכָה בְּיוֹם הַשַּׁבָּת וּבְיוֹם טוֹב. עָנִינוּ אִמּוֹן חֲטוּפָה וְאִמּוֹן קְטוּפָה וְאִמּוֹן יְתוּמָה. עֲבָרְנוּ עַל אֲרַבְעָה וְעֶשְׂרִים דְּבָרִים שְׁחִיבִים עֲלֵיהֶם נְדוּי. עֲבָרְנוּ עַל תַּקְנוֹת הַקְּהָל. עֲבָרְנוּ עַל דְּבָרֵי חֲכָמִים :

פִּשְׁעָנוּ. פָּרַקְנוּ מַעֲלִינוּ עַל תּוֹרָה וְעַל מִצְוֹת וְעַל יְרֵאת שְׁמַיִם. פָּגַמְנוּ בְּעוֹלָמוֹת הָעֲלִיוֹנִים וּבִשְׁמוֹתֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים. פָּנִינוּ לַבְּנוּ לַבְּטָלָה. פָּתַחְנוּ פִּינוּ לְרָעָה. פָּרַשְׁנוּ מִן הַצְּבוּר. פָּגַמְנוּ בְּאוֹת בְּרִית קְדוֹשׁ :

צָרְרָנוּ. צָעַרְנוּ לְאַבְיָנוּ שֶׁבְּשָׁמַיִם וְהוֹרִים וּמוֹרִים. צָעַרְנוּ חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל. צָעַרְנוּ בְּעֲלֵי חוֹבוֹת :

קִשְׁיָנוּ עֵרָף. קִשְׁיָנוּ עֲצָמָנוּ לְדַעַת. קִלְקַלְנוּ צְנוּרוֹת הַשִּׁפְעַ וְהַפְּכָנוּ אוֹתָם לְבִאֲרוֹת נִשְׁבָּרִים אֲשֶׁר לֹא יִכִּילוּ הַמַּיִם. וְגִרְמָנוּ לְעֶבֶד כִּי יִמְלֹךְ וְשִׁפְחָה כִּי תִירַשׁ גְּבֻרָתָהּ. נִשְׁכַּבְּהָ בְּבִשְׁתָּנוּ וּתְכַסְנוּ כְּלָמַתָּנוּ. כִּי עוֹנוֹתֵינוּ הִטּוּ אֵלָהּ וּפְשָׁעֵינוּ הֶאֱרִיכוּ קַצְנוּ וְחִטְאֵתֵינוּ מְנַעוּ הַטּוֹב מִמֶּנּוּ. אוֹי לָהֶם לְבָנִים שֶׁגָּלוּ מֵעַל שְׁלַחַן אֲבִיהֶם. זֶה כְּמָה אֶרֶץ יָמִים וְשָׁנִים רַבִּים וְרָעִים. קִפְצָנוּ וְדִינוּ מִלֵּתֵן צִדְקָה. קִטְפָנוּ מִלּוּחַ עֲלֵי שִׁיחַ. קִבְּלָנוּ לְשׁוֹן הָרַע. קִלְלָנוּ אָב וְאִם. קִלְלָנוּ חֲבֵרָנוּ וּנְשׁוֹתֵינוּ :

רִשְׁעָנוּ. רָעִים לְשָׁמַיִם וְלַבְּרִיּוֹת הָיִינוּ. רָבְנוּ עִם אָדָם חָנָם. רָדַפְנוּ אַחַר הַשְּׂרָרָה וְאַחַר הַכְּבוֹד. רָמִינוּ אֶת חֲבֵרָנוּ. רָצָנוּ אַחַר הַמַּחְלָקַת וְאַחַר הָעֵבֶרָה :

שְׁחַתְנוּ. שְׁכַחְנוּ תּוֹרַתְךָ. שְׁכַחְנוּ אֱלֹהֵי־ךָ. שְׁקַרְנוּ בְּכָל מִינֵי שְׁקָר וְתַחְבּוּלָה. שְׁקַרְנוּ בְּבְרִית קְדְשְׁךָ. שְׁמַחְנוּ בְּמַפְלֵת אוֹיְבֵינוּ. שָׁבְנוּ בְּתַשׁוּבָה וְאַחַר כֵּךְ חֲזַרְנוּ לְסוּרְנוּ הָרָע. שְׁחַתְנוּ זֶרַע קֶדֶשׁ לְבִטְלָה וּבְרָאנוּ מִשְׁחִית לְחַבֵּל. גַּם בְּכַנְפֵינוּ נִמְצְאוּ דָם גַּפְשׁוֹת אֲבִיוֹנִים נְקִיִּים וְהִנֵּה דְמָעַת הָעֲשׂוּקִים וְאִין לָהֶם מְנַחֵם. לְבִי לְבִי עַל חַלְלֵיהֶם. מַעֲי מַעֲי עַל הָרוּגֵיהֶם. אוֹי לָרָשָׁע רָע כִּי גָמוּל יִדְּיו יַעֲשֶׂה לוֹ :

תַּעֲבֹנוּ. תַּעֲבֹנוּ כָּל אִישׁ תּוֹכַחַת. תִּקְעֵנוּ כַּפֵּינוּ וְלֹא קִיַּמְנוּ. תוֹהִים הָיִינוּ עַל הָרָאשׁוֹנוֹת בְּכִשְׁרוֹן הַמַּעֲשִׂים. תַּעֲיִנוּ כִצֶּאן וְאַבְדְנוּ. תַּעֲיִנוּ וְתַעֲתַעְנוּ. וְסַרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ. וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל הַבָּא עָלֵינוּ. כִּי אָמַת עֲשִׂיתָ וְאַנְחָנוּ הִרְשַׁעְנוּ :

[רשימת תרי"ג המצוות - לפי פרשיות השבוע]

בראשית: א מצות פריה ורביה / **לך לך**: ב מצות מילה / **וישלח**: ג שלא לאכול גיד הנשה / **בא אל פרעה**: ד מצות קידוש החודש / ה מצות שחיטת הפסח / ו מצות אכילת בשר הפסח / ז מצוה שלא לאכול הפסח נא ומבושל / ח שלא להותיר מבשר הפסח / ט מצות השבתת החמץ / י מצות אכילת מצה / יא שלא ימצא חמץ ברשותינו בפסח / יב שלא לאכול מכל דבר שיש בו חמץ / יג שלא נאכיל מן הפסח לישראל משומד / יד שלא נאכיל מן הפסח לגר ולתושב / טו שלא להוציא מבשר הפסח חוצה / טז שלא לשבור עצם מן הפסח / יז שלא יאכל ערל מן הפסח / יח מצות קידוש בכורות בא"י / יט שלא לאכול חמץ בפסח / כ שלא יראה לנו חמץ בפסח / כא מצות סיפור יציאת מצרים / כב מצות פדיון פטר חמור / כג מצות עריפת פטר חמור / **ויהי בשלח**: כד שלא נצא בשבת חוץ לתחום / **וישמע יתרו**: כה מצות האמנה במציאות השם / כו שלא נאמין אלוה בלתי ה' לבדו / כז שלא לעשות פסל / כח שלא להשתחוות לעבודה זרה / כט שלא לעבוד עבודה זרה במה שדרכה להעבד / ל שלא לישבע לשוא / לא מצות קידוש שבת בדברים / לב שלא לעשות מלאכה בשבת / לג מצות כיבוד אב ואם / לד שלא להרוג נקי / לה שלא לגלות ערות אשת איש / לו שלא לגנוב נפש מישראל / לז שלא להעיד בשקר / לח שלא לחמוד / לט שלא לעשות צורות אדם אפילו לנוי / מ שלא לבנות אבני מזבח גזית / מא שלא לפסוע על המזבח / **משפטים**: מב מצות דין עבד עברי / מג מצות יעוד של אמה העבריה / מד מצות פדיון אמה העבריה / מה שלא ימכור אמה עבריה הקונה אותה מיד האב / מו שלא לגרוע שאר כסות ועונה / מז מצות בית דין להרוג בחנק המחוייב / מח שלא להכות אב ואם / מט מצות דיני קנסות / נ מצות בית דין להרוג בסייף המחוייב / נא מצות בית דין לדון בנזקי בהמה / נב שלא לאכול שור הנסקל / נג מצות בית דין לדון בנזקי הבור / נד מצות בית דין לדון גנב בתשלומין או במיתה / נה מצות בית דין לדון בנזקי הבער / נו מצות בית דין לדון בנזקי האש / נז מצות בית דין לדון בדין שומר חנם / נח מצות בית דין לדון בדין טוען וכופר / נט מצות בית דין לדון בדין נושא שכר ושוכר / ס מצות בית דין לדון בדין השואל / סא מצות בית דין לדון בדין מפתה / סב שלא להחיות מכשף / סג שלא להונות הגר בדברים / סד שלא להונות הגר בממון / סה שלא לענות יתום ואלמנה / אם כסף / סו מצות הלואה לעני / סז שלא נתבע חוב מעני שאין לו מה לפורעו / סח שלא נשית יד בין לווה למלוה בריבית / סט שלא לקלל הדיין / ע לאו דברכת השם / עא שלא לקלל הנשיא / עב שלא להקדים חוקי התבואות / עג שלא לאכול טריפה / עד שלא לשמוע טענת בעל דין שלא בפני בעל דינו / עה שלא יעיד בעל עבירה / עו שלא לנטות אחרי רבים בדיני נפשות בשביל אחד / עז שלא ילמד חובה מי שלימד זכות תחילה בדיני נפשות / עח מצות הטייה אחרי רבים / עט שלא לרחם על עני בדין / פ מצות פירוק משא / פא שלא להטות משפט רשע / פב שלא לחתוך הדין באומד הדעת / פג שלא ליקח שוחד / פד מצות שמיטת קרקעות / פה מצות שביתה בשבת / פו שלא לישבע בעבודה זרה / פז שלא להדיח בני ישראל אחר עבודה זרה / פח מצות חגיגה ברגלים / פט שלא נשחט שה הפסח בארבעה עשר בניסן בעוד שהחמץ ברשותינו / צ

שלא נניח אימורי הפסח לפסול בלינה / צא מצות הבאת ביכורים / צב שלא לבשל בשר בחלב / צג
שלא לכרות ברית לשבעה עממים וכן לכל עובד עבודה זרה / צד שלא להושיב עובד עבודה זרה
בארצנו / **ויקחו לי תרומה** : צה מצות בנין בית הבחירה / צו שלא להוציא בדי הארון ממנו / צז
מצות סידור לחם הפנים ולבונה / **ואתה תצוה** : צח מצות עריכת נרות במקדש / צט מצות לבישת
בגדי כהנים / ק שלא יזח החשן מעל האפוד / קא שלא לקרוע המעיל של כהנים / קב מצות אכילת
בשר חטאת ואשם / קג מצות הקטרת קטורת / קד שלא להקטיר ולהקריב על מזבח הזהב / **כי**
תשא : קה מצות נתינת מחצית השקל בשנה / קו מצות קידוש ידים ורגלים בשעת עבודה / קז
מצות משיחת כהנים גדולים ומלכים בשמן המשחה / קח שלא יסוך זר בשמן המשחה / קט שלא
לעשות כמתכונת שמן המשחה / קי שלא לעשות כמתכונת הקטורת / קיא שלא לאכול ולשתות
תקרובת עבודה זרה / קיב מצות שביתת הארץ בשנת השמיטה / קיג שלא לאכול בשר בחלב /
ויקהל : קיד שלא יעשו בית דין משפט מות בשבת / **ויקרא** : קטו מצות מעשה העולה / קטז מצות
קרבת מנחה / קיז שלא להקריב שאור או דבש / קיח שלא להקריב קרבן בלא מלח / קיט מצות
מליחת הקרבן / קכ מצות קרבן בית דין אם טעו בהוראה / קכא מצות קרבן חטאת ליחיד ששגג
במצות לא תעשה שחייבין עליה כרת / קכב מצות עדות / קכג מצות קרבן עולה ויורד / קכד שלא
להבדיל הראש בחטאת העוף / קכה שלא ליתן שמן זית במנחת חוטא / קכו שלא ליתן לבונה
במנחת חוטא / קכז מצות תוספת חומש לאוכל מן התרומה או מועל בה / קכח מצות קרבן אשם
תלוי / קכט מצות קרבן אשם ודאי / קל מצות השבת הגזל / **צו את אהרן** : קלא מצות הרמת הדשן
/ קלב מצות הדלקת אש על המזבח בכל יום / קלג שלא לכבות אש מעל המזבח / קלד מצות אכילת
שיירי מנחות / קלה שלא לעשות שיירי מנחות חמץ / קלו מצות קרבן מנחה של כהן גדול בכל יום /
קלז שלא תאכל מנחת כהן / קלח מצות מעשה החטאת / קלט שלא לאכול מבשר חטאת הנעשת
בפנים / קמ מצות מעשה האשם / קמא מצות מעשה זבח השלמים / קמב שלא להותיר מבשר קרבן
התודה / קמג מצות שריפת נותר הקדשים / קמד שלא לאכול פיגול / קמה שלא לאכול בשר
קדשים שננטמא / קמו מצות שריפת בשר קדש שננטמא / קמז שלא נאכל חלב / קמח שלא נאכל דם
בהמה חיה ועוף / **ויהי ביום השמיני** : קמט שלא יכנסו הכהנים למקדש מגודלי שיער / קנ שלא
יכנסו הכהנים למקדש קרועי בגדים / קנא שלא יצאו הכהנים מן המקדש בשעת עבודה / קנב שלא
להכנס שתויי יין במקדש וכן שלא יורה שתוי / קנג מצות בדיקת סימני בהמה וחיה / קנד שלא
לאכול בהמה וחיה טמאה / קנה מצות בדיקת סימני דגים / קנו שלא לאכול דג טמא / קנז שלא
לאכול עוף טמא / קנח מצות בדיקת סימני חגבים / קנט מצות טומאת שמונה שרצים / קס מצות
ענין טומאת אוכלים / קסא מצות ענין טומאת נבילה / קסב שלא לאכול שרץ הארץ / קסג שלא
לאכול מיני שרצים דקים הנוולדים בזרעים ובפירות / קסד שלא לאכול משרץ המים / קסה שלא
לאכול מן השרצים המתהווים מן העיפוש / **אשה כי תזריע** : קסו מצות ענין טומאת יולדת / קסז
שלא יאכל טמא מן הקדשים / קסח מצות קרבן יולדת / קסט מצות ענין טומאת מצורע / קע שלא
לגלח שיער הנתק / קעא הנהגת המצורע וכל מטמאי אדם בקריעה ופרימה / קעב מצות ענין נגעי
בגדים / **זאת תהיה** : קעג מצות הטהרה מן הצרעת שתהיה במינים ידועים / קעד מצות תגלחת
מצורע ביום השביעי / קעה מצות טבילה לטמאים / קעו מצות קרבן מצורע כשיתרפא מצרעתו /
קעז מצות ענין טומאת בית שיהיה בו נגע / קעח מצות ענין טומאת זב להיות טמא ומטמא / קעט
מצות קרבן זב כשיתרפא מזובו / קפ מצות ענין טומאת שכבת זרע שהוא טמא ומטמא / קפא מצות
ענין טומאת נדה שטמאה ומטמאה / קפב מצות ענין טומאת זבה שטמאה ומטמאה / קפג מצות
קרבן זבה כשיתרפא מזובה / **אחרי מות** : קפד שלא יכנסו הכהנים בכל עת במקדש וכל שכן זרים /
קפה מצות עבודת יום הכיפורים / קפו שלא לשחוט קדשים חוץ לעזרה / קפז מצות כסוי הדם /
קפח שלא להתעדרן באחת מכל העריות / קפט שלא לגלות ערות אב / קצ שלא לגלות ערות אם /
קצא שלא לגלות ערות אשת אב ואע"פ שאינה אמו / קצב שלא לגלות ערות אחות בכל צד שהיא
אחות / קצג שלא לגלות ערות בת הבן / קצד שלא לגלות ערות בת הבת / קצה שלא לגלות ערות

הבת / קצו שלא לגלות ערות אחות מן האב והיא בת אשת אביו / קצו שלא לגלות ערות אחות אב / קצח שלא לגלות ערות אחות אם / קצט שלא לבוא על אחי האב / ר שלא לבוא על אשת אחי האב / רא שלא לבוא על אשת הבן / רב שלא לבוא על אשת אח / רג שלא לבוא על אשה ובתה / רד שלא לגלות ערות אשה ובת בנה / רה שלא לגלות ערות אשה ובת בתה / רו שלא לבוא על שתי אחיות מחיים / רז שלא לבוא על אשה נדה / רח שלא ניתן מזרעינו למולך / רט שלא לבוא על הזכרים / רי שלא לשכב עם הבהמות / ריא שלא תשכבנה הנשים עם הבהמות / **קדושים תהיו** : ריב מצות יראת אב ואם / ריג שלא לפנות אחר עבודה זרה לא במחשבה ולא בדיבור ולא אפילו בהבטה / ריד שלא לעשות עבודה זרה לא לעצמו ולא לזולתו / רטו שלא לאכול נותר / רטז מצות פאה / ריז שלא לכלות הפאה בשדה / ריח מצות לקט / ריט שלא לקחת שבלים הנופלים בשעת הקציר / רכ מצות הנחת פאת הכרם / רכא שלא לכלות פאת הכרם / רכב מצות הנחת פרט הכרם / רכג שלא ללקוט פרט הכרם / רכד שלא לגנוב שום ממון / רכה שלא לכחש על ממון שיש לאחר בידינו / רכו שלא לישבע על כפירת ממון / רכז שלא נשבע לשקר / רכח שלא לעשוק / רכט שלא לגזול / רל שלא נאחר שכר שכיר / רלא שלא לקלל אחד מישראל בין איש בין אשה / רלב שלא להכשיל תם בדרך / רלג שלא לעוול המשפט / רלד שלא לכבד גדול בדין / רלה מצות שופט שישפוט בצדק / רלו שלא לרגל רלז שלא לעמוד על דם רעים / רלח שלא לשנוא אחים / רלט מצות תוכחה לישראל שאינו נוהג כשורה / רמ שלא להלבין פני אדם מישראל / רמא שלא לנקום / רמב שלא לנטור / רמג מצות אהבת ישראל / רמד שלא להרביע בהמה עם מין שאינו מינו / רמה שלא לזרוע כלאי זרעים ולא נרכיב אילן בשום מקום בארץ / רמו שלא לאכול ערלה / רמז מצות נטע רבעי / רמח שלא לאכול ולשתות כדרך זולל וסובא / רמט שלא לנחש / רנ שלא לעונן / רנא שלא להקיף פאת הראש / רנב שלא להשחית פאת זקן / רנג שלא נכתוב בבשרנו כתובת קעקע / רנד מצות היראה מן המקדש / רנה שלא לעשות מעשה אוב / רנו שלא לעשות מעשה ידעוני / רנז מצות כיבוד חכמים / רנח שלא להונות במדות וכל המדות בכלל / רנט מצות צידוק המאזנים והמשקלים והמדות / רס שלא לקלל אב ואם / רסא מצוה שישרפו מי שיתחייב שריפה / רסב שלא ללכת בחוקות הגוים / **אמור אל הכהנים** : רסג שלא יטמא כהן הדיוט במת זולתי בקרובים המבוארים בכתוב / רסד מצות עניין טומאת הכהנים לקרוביהם ובכללה שיתאבלו כל אחד מישראל על ששה מקרוביו הידועים / רסה שלא ישמש כהן טבול יום עד שיעריב שמשו / רסו שלא ישא כהן אשה זונה / רסז שלא ישא כהן אשה חללה / רסח שלא ישא כהן אשה גרושה / רסט מצות קידוש זרע אהרן / רסז שלא יכנס כהן גדול באהל המת / רעא שלא יטמא כהן גדול בשום טומאה במת / רעב מצות כהן גדול לישא נערה בתולה / רעג שלא ישא כהן גדול אלמנה / רעד שלא יבעול כהן גדול אלמנה ואפילו בלא קידושין / רעה שלא יעבוד כהן בעל מום בעבודת המקדש / רעו שלא יעבוד כהן בעל מום עובר / רעז שלא יכנס בעל מום בהיכל / רעח שלא יעבוד כהן טמא / רעט שלא יאכל כהן טמא תרומה / רפ שלא יאכל שום זר תרומה / רפא שלא יאכל תושב כהן ושכיר תרומה / רפב שלא יאכל ערל תרומה / רפג שלא תאכל חללה מן הקודש / רפד שלא לאכול טבל / רפה שלא נקדיש בעלי מומין להקריבם למזבח / רפו מצות הקרבן להיות תמים / רפז שלא ניתן מום בקדשים / רפח שלא נזרוק דם בעל מום על המזבח / רפט שלא נשחט בעלי מומין לשם קרבן / רצ שלא נקטיר אמורי בעלי מומין / רצא שלא לסרס אחד מכל המינין / רצב שלא להקריב קרבן בעל מום מיד הגוים / רצג מצות הקרבן שיהיה משמונה ימים ולמעלה / רצד שלא לשחוט בהמה ובנה ביום אחד / רצה שלא לעשות דבר שיתחלל בו שם שמים בין בני אדם / רצו מצות קידוש השם / רצז מצות שביתה ביום ראשון של פסח / רחצ שלא לעשות מלאכה ביום ראשון של פסח / רצט מצות קרבן מוסף כל שבעת ימי הפסח / ש מצות שביתה בשביעי של פסח / שא שלא לעשות מלאכה ביום שביעי של פסח / שב מצות קרבן העומר של שעורים ביום שני של פסח / שג שלא לאכול מתבואה חדשה קודם כלות יום י"ו בניסן / שד שלא לאכול קלי מתבואה חדשה עד היום ההוא / שה שלא לאכול כרמל מתבואה חדשה עד הזמן הנזכר / שו מצות ספירת העומר / שז מצות קרבן מנחה חדשה מן החטים ביום עצרת / שח

מצות שביתת ממלאכה ביום עצרת / שט שלא לעשות מלאכה ביום חג שבועות / שי מצות שביתת ביום ראש השנה / שיא שלא לעשות מלאכה ביום ראשון של תשרי / שיב מצות קרבן מוסף ביום ראש השנה / שיג מצות תענית ביום עשירי בתשרי / שיד מצות קרבן מוסף ביום עשירי בתשרי שהוא נקרא יום הכיפורים / שטו שלא לעשות מלאכה בעשרה בתשרי / שטז שלא לאכול ולשתות ביום הכיפורים / שיז מצות שביתת ממלאכה ביום הכיפורים / שיח מצות שביתת ממלאכה ביום ראשון של חג הסוכות / שיט שלא לעשות מלאכה ביום ראשון של חג הסוכות / שכ מצות קרבן מוסף בכל יום משבעת ימי הסוכות / שכא מצות שביתת ממלאכה ביום השמיני של סוכות / שכב מצות קרבן מוסף ביום שמיני של סוכות שהוא נקרא שמיני עצרת / שכג שלא לעשות מלאכה ביום שמיני עצרת / שכד מצות נטילת לולב / שכה מצות ישיבת סוכה / **בהר סיני** : שכו שלא נעבוד האדמה בשנה השביעית / שכז שלא נעשה עבודה גם באילנות / שכח שלא נקצור ספיחים בשנה השביעית / שכט שלא נאסוף פירות האילן בשביעית כדרך שאוספין אותן בכל שנה / של מצות ספירת שבע שבתות שנים / שלא מצות תקיעת שופר ביום הכיפורים של יובל / שלב מצות קידוש שנת היובל / שלג שלא נעבוד הארץ בשנת היובל / שלד שלא נקצור ספיחי תבואות של שנת היובל / שלה שלא לאסוף פירות האילנות בשנת היובל כדרך שאוספין אותן בשאר שנים / שלו מצות עשיית דין בין לוקח למוכר / שלו שלא להונות במקח וממכר / שלח שלא להונות אחד מישראל בדברים / שלט שלא נמכור שדה בארץ ישראל לצמיתות / שמ מצות השבת קרקע לבעליה ביובל / שמא מצות פדיון הנחלות שהן תוך העיר עד השלמת שנה / שמב שלא לשנות מגרשי ערי הלויים ושדותיהן / שמג שלא להלוות ברבית לישראל / דשמ שלא נעבוד בעבד עברי עבודת בזיון כמו עבודת כנעני / שמה שלא נמכור עבד עברי על אבן המקח / שמו שלא לעבוד בעבד עברי בעבודת פרך / שמוז מצות עבודה בעבד כנעני לעולם / שמח שלא להניח לגוי לעבוד בעבד עברי הנמכר לו / שמט שלא נשתחוה על אבן משכית אפילו לשם / **אם בחוקותי** : שנ מצות מעריך אדם שיתן דמיו הקצובים בתורה / שנא שלא נמיר הקדשים / שנב מצות הממיר בהמת קרבן בבהמה אחרת שתהיינה שתיהן קודש / שנג מצות מעריך בהמה שיתן כפי שיעריכנה הכהן / שנד מצות מעריך בתים שיתן כערך שיעריכם הכהן ותוספת חומש / שנה מצות מעריך שדה שיתן כערך הקצוב בפרשה / שנו שלא לשנות הקדשים מקרבן לקרבן / שנוז מצות דין מחרים מנכסיו שהוא לכהנים / שנח שלא ימכר קרקע שהחרים אותה בעליו / שנט שלא יגאל שדה החרם / שס מצות מעשר בהמה טהורה בכל שנה / שסא שלא למכור מעשר בהמה אלא יאכל בירושלים / **נשא** : שסב מצות שילוח טמאים חוץ למחנה שכינה / שסג שלא יכנס טמא בבית המקדש / שסד מצות וידוי על החטא / שסה מצות סוטה שיביאה הבעל אל הכהן ויעשה לה כמשפט הכתוב / שסו שלא ליתן שמן בקרבן סוטה / שסז שלא להשים לבונה בקרבן סוטה / שסח שלא ישתה הנזיר יין או כל מיני שכר / שסט שלא יאכל הנזיר ענבים לחים / שע שלא יאכל הנזיר צמוקים / שעא שלא יאכל הנזיר זרע הענבים / שעב שלא יאכל הנזיר קליפת הענבים / שעג שלא יגלח הנזיר שערו כל ימי נזרו / שעד מצות גידול שיער נזיר / שעה שלא יכנס הנזיר לאהל המת / שעו שלא יטמא הנזיר במת ובשאר טומאות / שעז מצות גילוח הנזיר והבאת קרבנותיו / שעח מצות ברכת כהנים בכל יום / שעט מצות משא הארון בכתף / **בהעלותך** : שפ מצות פסח שני בארבעה עשר באייר / שפא מצות פסח שני שיאכל על מצות ומרורים / שפב שלא להותיר כלום מבשר פסח שני למחרתו / שפג שלא לשבור עצם מעצמות פסח שני / שפד מצות תקיעת חצוצרות במקדש ובמלחמה / **שלח לך** : שפה מצות חלה / שפז מצות ציצית / שפח שלא לתור אחר מחשבת הלב וראיית העינים / **ויקה קרח** : שפח מצות שמירת המקדש / שפט שלא יתעסקו הכהנים בעבודת הלויים ולא הלויים בעבודת הכהנים / שצ שלא יעבוד זר במקדש / שצא שלא לבטל שמירת המקדש / שצב מצות פדיון בכור אדם / שצג שלא לפדות בכור בהמה טהורה / שצד מצות עבודת הלוי במקדש / שצה מצות מעשר ראשון / שצו מצות הלויים לתת מעשר מן המעשר / **זאת חקת** : שצז מצות פרה אדומה / שצח מצות טומאה של מת / שצט מצות מי נדה שמטמאין אדם טהור ומטהרין אדם טמא מטומאת מת בלבד / **פנחס** : ת מצות דיני נחלות / תא

מצות תמידין בכל יום / תב מצות קרבן מוסף של שבת / תג מצות קרבן מוסף בכל חודש וחודש / תד מצות קרבן מוסף ביום חג השבועות / תה מצות שופר בראש השנה / **ראשי המטות**: תו מצות דין הפרת נדרים / תז שלא נחל דברינו בנדרים / **אלה מסעי**: תח מצות ישראל לתת ערים ללויים לשבת בהן והן קולטות / תט שלא להרוג מחוייב קודם שיעמוד בדין / תי מצוה על בית דין להשליך מכה נפש בשגגה מעירו לערי מקלט ועל הרוצח בעצמו ללכת שם / תיא שלא יורה העד בדין שהעיד בו בדיני נפשות / תיב שלא ליקח כופר להציל ממות הרוצח / תיג שלא נקח כופר ממחוייב גלות לפוטרו מן הגלות / **אלה הדברים**: תיד שלא למנות דיין אדם שאינו חכם בדיני תורה אע"פ שהוא חכם בחכמות אחרות / תטו שלא יירא הדיין בדין מאדם רע / **ואתחנן**: תטז שלא להתאוות מה שביד אחינו בני ישראל / תיז מצות אחדות השם / תיח מצות אהבת השם / תיט מצות תלמוד תורה / תכ מצות קריית שמע ערבית ושחרית / תכא מצות תפילין של היד / תכב מצות תפילין של הראש / תכג מצות מזוזה / תכד שלא לנסות נביא אמת יותר מדאי / תכה מצות הריגת שבעה עממין / תכו שלא לחון על עובדי עבודה זרה / תכז שלא להתחנן בעובדי עבודה זרה / **והיה עקב**: תכח שלא ליהנות מציפוי עבודה זרה / תכט שלא להדביק שום דבר מעבודה זרה עם ממונינו וברשותינו ליהנות בו / תל מצות ברכת המזון / תלא מצות אהבת הגרים / תלב מצות יראת השם / תלג מצות תפילה / תלד מצות החברה והדביקה עם חכמי התורה / תלה מצוה על כל הצריך לישבע שישבע בשם ה' / **ראה אנכי**: תלו מצוה לאבד עבודה זרה ומשמשיה / תלז שלא למחות ספרי הקודש והשמות של הקב"ה הכתובים שם, וכן בתי עבודת הקודש / תלח מצוה להקריב כל הקרבנות שיש על האדם בחובה או בנדבה ברגל ראשון שפוגע בו / תלט שלא להעלות קדשים בחוץ / תמ מצוה להקריב כל הקרבנות בבית הבחירה ולא בחוץ / תמא מצות פדיית קדשים שנפל בהן מום, ואחר כך מותרים באכילה / תמב שלא לאכול מעשר שני של דגן חוץ לירושלים / תמג שלא לאכול מעשר שני של תירוש חוץ לירושלים / תמד שלא לאכול מעשר שני של יצהר חוץ לירושלים / תמה שלא לאכול בכור תמים חוץ לירושלים / תמו שלא לאכול בשר חטאת ואשם חוץ לקלעים, ואפילו הכהנים / תמז שלא לאכול בשר העולה / תמח שלא לאכול בשר קדשים קלים קדם זריקת דמים / תמט שלא יאכלו כהנים ביכורים קודם הנחתם בעזרה / תנ שלא לעזוב את הלויים מלתת להם מתנותיהם ומלשמחם ברגלים / תנא מצות שחיטה / תנב שלא לאכול אבר מן החי / תנג מצוה להטפל בהבאת הקרבן מחוצה לארץ לבית הבחירה / תנד שלא להוסיף על מצוות התורה / תנה שלא לגרוע ממצוות התורה / תנו שלא לשמוע ממתנבא בשם עבודה זרה / תנז שלא לאהוב המסית / תנח שלא לעזוב השנאה מן המסית / תנט שלא להציל המסית / תס שלא ילמד המוסת זכות על המסית / תסא שלא ישתוק המוסת מללמד חובה על המסית / תסב שלא להסית אחד מישראל אחר עבודה זרה / תסג מצות חקירת העדים היטב / תסד מצות שריפת עיר הנדחת וכל אשר בה / תסה שלא לבנות עיר הנדחת לכמות שהיתה / תסו שלא ליהנות בממון עיר הנדחת / תסז שלא להתגודד כמו עובדי עבודה זרה / תסח שלא לעשות קרחה על מת / תסט שלא לאכול פסולי המוקדשין / תע מצות בדיקת סימני העוף / תעא שלא לאכול חגב טמא, וכן כל שרץ העוף / תעב שלא לאכול בשר בהמה וחייה ועוף שמתו מאליהם / תעג מצות מעשר שני / תעד מצות מעשר עני, תחת מעשר שני בשנה שלישית / תעה שלא לתבוע ההלוואה שעבר עליה שביעית / תעז מצות לנגוש את הנכרי / תעז מצות השמטת כספים בשנה השביעית / תעח שלא לימנע מלהחיות העני ומליתן לו מה שהוא צריך / תעט מצות צדקה / תפ שלא נמנע מלהלוות לעני מפני השמיטה / תפא שלא לשלוח עבד עברי ריקם כשיצא חפשי / תפב מצות הענק עבד עברי / תפג שלא לעבוד בקדשים / תפד שלא לגזוז את הקדשים / תפה שלא לאכול חמץ אחר חצות / תפו שלא להותיר מבשר קרבן החגיגה שנקריב ביום י"ד בניסן עד יום השלישי / תפז שלא להקריב קרבן פסח בבמת יחיד / תפח מצוה לשמוח ברגלים / תפט מצוה להראות ברגלים בבית המקדש / תצ שלא לעלות לרגל בלא קרבן שיהיה עמנו שנקריב שם / **שופטים**: תצא מצות מינוי שופטים ושוטרים בכל קהל וקהל מישראל / תצב שלא לטעת אילן במקדש / תצג שלא להקים מצבה / תצד שלא להקריב קרבן בעל

מום עובר / תצה מצות לשמוע מכל בית דין הגדול שיעמדו להן לישראל בכל זמן / תצו שלא להמרות על פי בית דין הגדול שיעמדו לישראל / תצו מצות מינוי מלך עלינו / תצח שלא למנות מלך על ישראל כי אם מבני ישראל / תצט שלא ירבה המלך סוסים / תק שלא לשכון בארץ מצרים לעולם / תקא שלא ירבה לו המלך נשים / תקב שלא ירבה לו המלך כסף וזהב לבד מה שצריך לו / תקג מצוה על המלך לכתוב ספר תורה אחת יתירה על שאר בני ישראל / תקד שלא יהיה לשבט לוי נחלה בארץ / תקה שלא יטול שבט לוי חלק בביזה בשעת כבוש הארץ / תקו מצות מתנות זרוע לחיים וקיבה לכהן / תקז מצות הפרשת תרומה גדולה / תקח מצות ראשית הגז שינתן לכהן / תקט מצוה להיות הכהנים עובדים במקדש משמרות משמרות, ובמועדים עובדים כאחד / תקי שלא לקסום / תקיא שלא לכשף / תקיב שלא לחבור חבר / תקיג שלא לשאול באוב / תקיד שלא לשאול בידעוני / תקטו שלא לדרוש אל המתים / תקטז מצוה לשמוע מכל נביא ונביא שיהיה בכל דור ודור אם לא יוסיף ולא יגרע במצוות התורה / תקיז שלא להתנבאות בשקר / תקיח שלא להתנבאות בשם עבודה זרה / תקיט שלא נמנע מהריגת נביא שקר ולא נגור ממנו / תקכ מצוה להכין שש ערי מקלט / תקכא שלא לרחם על המזיק בדיני קנסות / תקכב שלא להשיג גבול / תקכג שלא לחתוך הדין על פי עד אחד / תקכד מצוה לעשות לעדים זוממים כמו שדימו לעשות / תקכה שלא לערוץ מפני האויב במלחמה / תקכו מצוה למשוך כהן למלחמה / תקכז מצוה לעשות במלחמת הרשות כמשפט הכתוב / תקכח שלא להחיות אחד מכל שבעה עממין / תקכט שלא להשחית אילני מאכל במצור, וכן כל השחתה בכלל הלאו / תקל מצות עריפת העגלה בנחל / תקלא שלא לעבוד ולזרוע בנחל איתן / **כי תצא**: תקלב מצות דין יפת תאר / תקלג שלא למכור אשת יפת תאר / תקלד שלא להעביד באשת יפת תאר אחר שבא עליה, כמו שפחה / תקלה מצות דין תליה למי שיתחייב לתלות / תקלו שלא ילין הצלוב על העץ, וכן המת בביתו אלא לכבודו / תקלז מצות קבורה לנהרג על פי בית דין, וכן לכל מת / תקלח מצות השבת אבדה / תקלט שלא להתעלם מן האבדה / תקמ שלא להניח בהמת חבירו רובצת תחת משאה / תקמא מצות הקמת משא לישראל / תקמב שלא תעדה אשה עדי איש / תקמג שלא יעדה האיש עדי אשה / תקמד שלא ליקח האם על הבנים / תקמה מצות שילוח הקן / תקמו מצות מעקה / תקמז שלא להניח מכשול / תקמח שלא לזרוע כלאים בכרם בארץ ישראל, דאורייתא / תקמט שלא לאכול כלאי הכרם בארץ ישראל / תקנ שלא לעשות מלאכה בשני מיני בהמה / תקנא שלא ללבוש שעטני / תקנב מצות קידושין באשה / תקנג מצוה שתשב אשת מוציא שם רע תחתיו לעולם / תקנד שלא יגרש מוציא שם רע את אשתו / תקנה מצוה על בית דין לסקול באבנים מי שיתחייב סקילה / תקנו שלא לענוש האנוס / תקנז מצוה על האנוס שישא אנוסתו לאשה / תקנח שלא יגרש האנוס את אנוסתו / תקנט שלא יקח סריס בת ישראל / תקס שלא יקח ממזר בת ישראל / תקסא שלא ישא עמוני ומואבי בת ישראל / תקסב שלא לקרוא שלום לעמון ומואב / תקסג שלא להרחיק זרע עשו מהתחתן עם זרע ישראל אחר שיתגיירו אלא עד ג' דורות / תקסד שלא להרחיק מצרי כמו כן אלא עד דור שלישי, ולא שלישי בכלל / תקסה שלא יכנס טמא למחנה לוייה / תקסו מצוה להתקין יד במחנה / תקסז מצוה להתקין יתד במחנה / תקסח שלא להחזיר עבד שברח מאדונו מחוצה לארץ ישראל / תקסט שלא להונות עבד זה הבורח מאדונו, מחוצה לארץ ישראל / תקע שלא תהיה קדשה מבנות ישראל / תקעא שלא להקריב אתנן זונה ומחיר כלב / תקעב שלא ללוות ברבית מישראל / תקעג מצות הלואה לנכרי ברבית אם יצטרך ללוות, מה שאינו כן בישראל / תקעד שלא לאחר הנדרים והנדבות / תקעה מצות קיום מוצא שפתים / תקעז מצוה עלינו להניח השכיר לאכול בזמן שכירותו מדברים ידועים / תקעז שלא יניף השכיר חרמש על קמת חבירו / תקעח שלא יאכל השכיר בשעת מלאכה / תקעט מצוה על הרוצה לגרש את אשתו שיגרשנה בשטר / תקפ שלא יחזיר המגרש גרושתו אחר שנשאת / תקפא שלא להוציא חתן מביתו כל שנה ראשונה / תקפב מצוה שישמח חתן עם אשתו שנה ראשונה / תקפג שלא לחבול כלים שעושין בהם אוכל נפש / תקפד שלא לתלוש סימני צרעת / תקפה שלא למשכן בעל חוב בזרוע / תקפו שלא למנוע עבוט מבעליו בעת שצריך לו / תקפז מצות השבת משכון

לבעליו בעת שהוא צריך לו / תקפח מצות נתינת שכר שכיר ביומו / תקפט שלא יעיד קרוב / תקצ שלא להטות משפט גר או יתום / תקצא שלא למשכן אלמנה / תקצב מצוה להניח עומרי השכחה / תקצג שלא ליקח עומר השכחה מתבואה או מאילנות / תקצד מצות מלקות לרשעים / תקצה שלא להוסיף במלקות המחויב מלקות, ובכללה שלא נכה ישראל / תקצו שלא לחסום בהמה בשעת מלאכה / תקצז שלא תנשא היבמה לאחר חוץ מן היבם / תקצח מצות יבום / תקצט מצות חליצה / תר מצוה להציל הנרדף / תרא שלא לחוס על הרודף / תרב שלא נשהה מאזנים ומשקלים חסרים עמנו, ואף על פי שלא נשא ונתן בהן / תרג מצוה לזכור מה שעשה עמלק לישראל בצאתם ממצרים / תרד מצוה להכרית זרעו של עמלק / תרה שלא נשכח מעשה עמלק שעשה עם אבותינו בצאתם ממצרים / **והיה כי תבוא**: תרו מצות קריאה על הבכורים / תרז מצות וידוי מעשר / תרח שלא לאכול מעשר שני באנינות / תרט שלא לאכול מעשר שני בטומאה / תרי שלא להוציא דמי מעשר שני בשאר דברים שאינם מאכילה ושתיה / תריא מצות להדמות בדרכי השם הטובים והישרים / **אתם נצבים – וילך**: תריב מצות הקהל במוצאי שביעית / תריג מצוה לכתוב כל אחד מישראל ספר תורה לעצמו, שנאמר: ועתה כתבו לכם את השירה הזאת ולמדה את בני ישראל וגו'.

שבע מצוות דרבנן;

הן שבע מצוות עשה שנקבעו על ידי חז"ל. מניין זה הוזכר לראשונה בספר "כתר תורה" לרבי דוד ויטאל ולאחר מכן בספר התניא. המשותף בין המצוות הנמנות עם השבע הוא בכך שהן מצוות עשה מחודשות, ואינן הרחבה של מצווה קיימת (לדוגמה: מצוות מרור בזמן הזה; יום טוב שני של גלויות).

המצוות;

- א. ברכות: מצווה לברך על הנאות העולם הזה, על מצוות, ועל אירועים שונים בחיי האדם.
- ב. נטילת ידיים: מצווה ליטול ידיים לפני אכילת פת, בעזרת כלי תקני ומים נקיים.
- ג. עירובין: איסור לטלטל בשבת בחצר משותפת כי אם על ידי עירוב חצרות, ואיסור לצאת מהעיר יותר מאלפיים אמה בשבת כי אם על ידי עירובי תחומין. איסור לבשל ביום טוב עבור שבת אלא באמצעות עירוב תבשילין.
- ד. הלל: הוספת מזמורי הודאה מספר תהלים לתפילת שחרית בשלוש הרגלים ובחנוכה.
- ה. נר שבת ויום טוב: מצווה על כל בית שידלוק בו נר בליל שבת ויום טוב.
- ו. מגילה: קריאת מגילת אסתר בחג הפורים במגילה כשרה שנכתבה בדיו על קלף - בלילה וביום.
- ז. חנוכה: הדלקת נרות במשך שמונת ימי חג החנוכה, מכ"ה בכסלו.